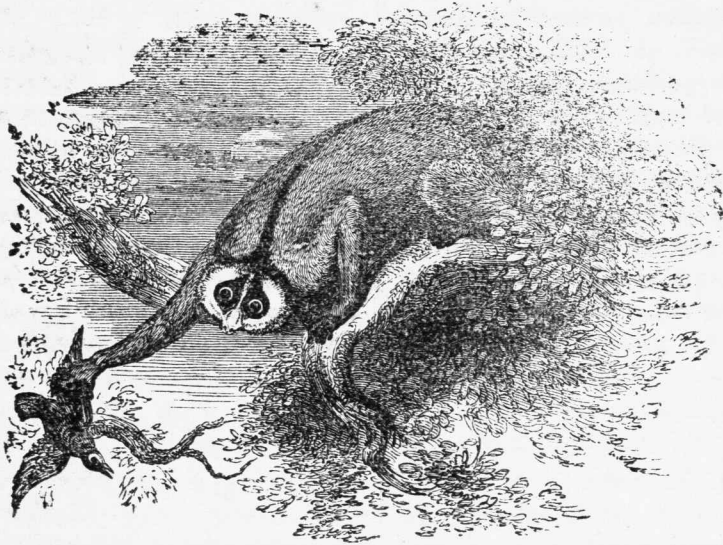

σόδα, κύμινον, καὶ ὀνοβρυχίς (sulla). Τὸ ἔσχατον τοῦτο φυτὸν ἀναβαίνει εἰς ὕψος τεσσάρων ἢ πέντε ποδῶν, καὶ λήγει εἰς μέγα βυσσινόχροον ἄνθος· εἶναι δὲ θρεπτικώτατον εἰς τὰ ζῷα. Τὰ γεννήματα τῆς Μελίτης ἐξαρκοῦσι πρὸς ζωοτροφίαν τῶν κατοίκων μόνον διὰ τέσσαρας περίπου μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ. Αἱ ὀπώραι

εἶναι γενικῶς καλαὶ καὶ πολυποίκιλαι, τὰ δὲ λαχανικὰ ἐξαίρετα. Τὸ πορτογάλλιον τῆς Μελίτης εἶναι ἀνώτερον ὅλων τῶν ἄλλων, καὶ τὰ πεπόνια, σῦκα, καὶ σταφύλια εἶναι καλὰ· οἶνος δὲν γίνεται· κερατεῖται ὑπάρχουσι πάμπολλαι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ἀφθονίᾳ.

*Ἐπεται ἡ συνέχεια.

ΠΘΗΣ ΒΡΑΔΥΠΟΡΟΣ.

ἘΝ ἀπὸ τὰ μαλλον ἀξιοπερίεργα ζῷα τῆς τάξεως τῶν τετραχείρων εἶναι ὁ Πίθηξ Βραδυπόρος. Οἱ πίθηκες ἐν γένει, οἵτινες συγκροτοῦσι τὸ κυριώτερον παράδειγμα τῶν τετραχείρων, ζῶσιν ἐπὶ τῶν δένδρων, μεγάλην ἔχοντες ζωηρότητα καὶ ταχυκινήσιαν, πηδῶντες ἀπὸ κλάδου εἰς κλάδον μὲ ἀκατανόητον ἐπιτηδεύματα καὶ ἰσχύν. Μόλις βλέπονται καὶ χάνονται ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. Ὅλον τὸ ἀνάπαλιν ἀληθεύει περὶ τοῦ Βραδυπόρου, διότι, κατὰ τὴν ἑπωνυμίαν, αἱ κινήσεις αὐτοῦ εἶναι βραδεῖαι, καὶ εἰς τὸ ἄκρον ἀδρανεῖς. Ὁ πίθηξ βραδυπόρος εἶναι μικρὸν ζῶον, ἔχων τὸ ἥμισυ μέγεθος τῆς γαλῆς (γάτας), ἐσκεπασμένος δὲ μὲ λεπτοτάτην καὶ πυκνὴν διφθέραν (γοῦναν) ἐρυθροφαίου χρώματος· μέλαν σημεῖον περικυκλῶναι τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ ἐκτείνεται κατὰ τὸν νῶτον, λευκὴ δὲ γραμμὴ διαπερᾷ τὸ μέτωπον. Κατοικεῖ τὰ δάση τῆς Ταπροβάνης, Ιαύας, Ἰνδοστάν, κλπ., ὅπου κοιμᾶται μεταξὺ τῶν βαθυσιῶν κλάδων κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, ἐγείρεται δὲ προσεγγιζούσης τῆς σκοτίας, καὶ ἀρχίζει νὰ ὀδεύῃ, ὡς νυκτερινὸν φάντασμα, εἰς ζήτησιν τροφῆς, ἥτις συνίσταται ἀπὸ μεγάλα ἔντομα, μικρὰ πτηνὰ, καὶ ὀπώρας. Ὡς ὅλων τῶν νυκτινῶν ζῶων, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶναι μεγάλοι καὶ πλήρεις, καὶ διὰ τὸν πλατυσμόν τῆς κόρης κατὰ τὸ διάστημα τοῦ λυκαυγὸς λάμπουσι μὲ ἰδιαίτερον πινὰ στιλπνότητα. Κάνεν ζωῦφιον, κάνεν πτηνόν, δὲν ὀπκφεύγει τῆς ἐξερευνήσεως τῶν διαπεραστικῶν βλεμμά-

των του. Βραδέως καὶ ἀνεπαισθήτως, καθὼς ὀδεύει ὁ ὠροδείκτης ἐπὶ τῆς πλακῆς τοῦ ὥρολογίου, προβαίνει ὁ Βραδυπόρος κατὰ τῆς λείας αὐτοῦ· καὶ μὲ ὅχι ὀλιγωτέραν βεβαιότητα ἐπιτυγχάνει τοῦ σκοποῦμένου. Ὅτι ἄλλα ζῷα κατορθοῦσι διὰ τῆς ταχυκινήσεως, πράττει τοῦτο διὰ τῆς ἐναντίας μεθόδου. Οὐδ' ἀπότομόν τι κίνημα, οὐδὲ ταχὺ βᾶδισμα, προσοβίζει· θύρῳς πλησιάζοντις ἐχθροῦ δὲν ἐγείρει τὸ κοιμώμενον πτηνὸν ἀπὸ τὴν κοιτάστραν του· τὸ θῦμα συλλαμβάνεται πρὶν ὑποπτευθῇ τὸν κίνδυνον.

Ἐν αἰχμαλωσίᾳ ὁ Βραδυπόρος εἶναι δειλὸς καὶ πρᾶος· ἡ συνηθεστερά θέσις αὐτοῦ ἐνθ' κοιμᾶται κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας εἶναι νὰ κρέμαται ἐξηρηγμένος ἀπὸ τῶν χειρῶν, τὴν κεφαλὴν ἔχων ἐπὶ τοῦ στήθους, καὶ τὸ σῶμα συνηγμένον. Ἐξυπνὼν τὸ ἑσπέρας, φροντίζει πρῶτον νὰ καθαρίσῃ τὴν διφθέραν του, γλEIFων αὐτὴν ὡς ὁ αἰλουρος. Ἡ διφθέρα του τῶνόντι, περὶ ἧς εἵπομεν ὅτι εἶναι λεπτοτάτη, χρησιμεύει ἀναμφιβόλως διὰ νὰ σκεπάζῃ τὸ ζῶον ἀπὸ τὸ φύχος, εἰς ὃ διὰ τὴν βραδυκινήσιαν καταντᾷ πολὺ εὐαίσθητον. Εἰς τὴν βορειοτέραν Εὐρώπην, ὅπου μετεφέρθη ἐκ τοῦ τόπου τῆς γενέσεώς του, ἐφάνη πάσχον ἀπὸ τὴν ἐλάττωσιν τῆς θερμότητος, καὶ δὲν ἴσχυσε ν' ἀνθέξῃ πολὺν χρόνον. Εἶναι δὲ πολὺ ὀξύκοον· ἔχει στρογγύλην καὶ πλατεῖαν κεφαλὴν, μὲ βραχὺ ὀξύ ῥύγχος, καὶ ὅτα πλατέα μὲν, ἀλλὰ κεκρυμμένα ἐν τῇ διφθέρᾳ του. Τὰ ὀπίσθια μέλη εἶναι μεγαλύτερα τῶν ἐμπροσθίων· ἡ δὲ οὐρὰ λείπει.